

Aké naozaj sú?

Nič nie je háved', čo na Zemi žije, to nás učí naša učiteľka biológie. Všetci na Modrej planéte sme jedna rodina, hodina biológie práve začína. Pavúky vraj sú tvory príliš nohaté, povedalo v triede jedno dievča okaté. Všetci nech lepšie sa pozrie na pavučinu, tam prenášačky chorôb muchy hynú. Letí včielka, letí, no nie strašiť deti, ale do roboty, opeľovať kvety. Žihadlo ako zbraň tasí, len keď ju niekto ohrozí. Podobne ako osa, čo poletuje rada bosá, ani ona vás so žihadlom nenaháňa, pichá len toho, kto sa na ňu oháňa. O ucholakovi vznikla hlúpa povera, že rád sa z nášho ucha pozerá. Ak sa tam niekedy ocitol, tak len omylom, ľudia si viac ohrozujú uši mobilom. Čo taká dážďovka, prečo ju Jožko nemá rád? Vraj vyzerá ako malý had. No ona o pôdu sa stará, kypí, prevzdušňuje ju za záhradkára. Užovka aj vretenica, dážďovky veľká sesternica, hryzie, len keď je pristúpená, tak pod nohy pozeraj sa, Zdena! Vďaka nim nepremnoží sa sivá myš, tak hlodavce šup do svojich skrýš! Fuj, slizká je každá žaba, kričí z poslednej lavice Gaba. No múdry Paľko ju poučí, že lepkavým jazykom otravné komáre rozpučí. Janka pod čiapkou ukrýva si vlasy, lebo sú vraj korunou krásy. Bojí sa, že netopier sa jej do nich zapletie, no iba ak sa mu to v hlave popletie. A čo také medvede? Patria tiež medzi hávede? Vraj priťahujú ich kontajnery, tomu Katkina babka verí. No je to len chyba človeka, keď medveď z lesa k príbytkom uteká, lebo človek mu zberá plody všetky, huby, maliny, čučoriedky. Domácu úlohu ukradla mi straka, vyhovára sa žiačka dáka. No tá v tom nemá prsty, len ľudia sú dlhoprstí. V triede rozčuľuje sa Hana, vraj líška je prefíkaná. No ryšavka to o sebe netuší, tak deti, na hodine nerušiť! A ďalšie zvery, čo povieme si o nich? Už dnes nestihneme, zvoní...

*Klára Holičová
Aké naozaj sú?, 2018*